

שִׁירַת הָעֵשְׂבִים

מִפְגָּשׁ קָדוֹשׁ בֵּין רַבִּי אֲרִיֶּה לֵוִין וְהַרְבֵּ קוֹק

מַגִּיעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

לְפָנַי שָׁנִים רַבּוֹת, הִגִּיעַ רַבִּי
אֲרִיָּה לִוִּין הַצֶּעִיר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לְבוֹ הָיָה מָלֵא בְּאַהֲבָה לַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא הִתְרַגֵּשׁ לַחֲיוֹת
בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה.

הַרְבֵּה הַגָּדוֹל שֶׁל יָפוֹ

בְּאוֹתָם יָמִים, הַרְבֵּה קוֹק הָיָה
הַרְבֵּה הָרָאשִׁי שֶׁל הָעִיר יָפוֹ.

הוּא הָיָה תִּלְמִיד חֲכָם עָצוּם,
צַדִּיק שָׂאֵהָב מְאֹד כָּל יִהוּדֵי וְכָל
בְּרִיָּאָה שֶׁהָשֵׁם בָּרָא בְּעוֹלָם.

מפגש של אור וקדושה

רבי אריה נסע ליפו כדי לבקר את הרב קוק.
הרב קוק קבל אותו בחיוך רחב ובשמחה
גדולה, ואור הקדושה מלא את החדר.

יוצאים לטיול בשדה

לאחר תפילת מנחה, יצאו שני הרבנים לטייל בשדות של יפו.
השמש שקעה לאט, ואור זהוב ורגוע עטף את העולם.

יְפֵי הַבְּרִיאָה שֶׁל הַנֶּשֶׁם

הַשָּׂדֶה הָיָה מָלֵא בַּפְּרָחִים יְפִים,
עֹשָׁבִים יְרֻקִים וְצִפּוֹרִים מְצִיצוֹת.

שְׁנֵיהֶם הָלְכוּ בְּשֶׁקֶט, חֲנִשִּׁים אֶת
נוֹכְחוֹת הַנֶּשֶׁם בְּכָל צֶמַח וְעֵץ.

הַקְטִיפָה לֹא כוֹנֶנָה

תוֹךְ כִּדֵּי הַלִּיכָה וְשִׁיחָה בְּדַבְרֵי תוֹרָה,
רַבִּי אַרְיֵה שָׁלַח אֶת יָדוֹ וְקָטַף בְּלִי
תְשׁוּמַת לֵב עֹשֶׂב קָטָן מִן הָאֲדָמָה.

הוּא לֹא חָשַׁב נְשִׂישׁ בְּכָךְ מִנְשֵׁהוּ רַע.

זַעֲזוּעַ עָמָק וְכֵאב

לִפְתָּע, הָרַב קוֹק נֶעֱצַר בְּמִקְוָמוֹ. הָנִיּוּ
פָּנָיו הִבִּיעוּ זַעֲזוּעַ וְצַעַר רַב נֶכַר בְּעֵינָיו. רַבִּי
אַרְיֵה נִבְהֵל מְאֹד – מָה הוּא עֹשֶׂה לֹא בְּסִדּוּר?

סוד מַשְׁמִים

הָרַב קוֹק פָּנָה לְרַבִּי אֲרִיֶּה בֶּרֶגֶע
אָבֵל בְּרָצִינוֹת גְּדוֹלָה, וְאָמַר:

"אָסוּר לָנוּ לְקַטֵּף פְּרַח אוֹ
עֵשֶׂב סִתָּם כָּךְ, אִם אֵין בְּכֶךְ
הַכֶּרֶח וְצֶרֶךְ אֲמַתִּי!"

לְכָל יַעֲשֶׂב יֵשׁ מִלְאָךְ.

הָרַב הַסִּבִּיר לוֹ סוּד עֲצוּם: "הֵאֵם יָדַעְתָּ נְשִׁלְכָל יַעֲשֶׂב
וַיַּעֲשֶׂב יֵשׁ מִלְאָךְ קָדוֹשׁ בְּנִשְׁמִים נְשַׁמְכָה עָלָיו וְאוֹמֵר לוֹ 'גִּדְלִי'?"

הַנֶּשֶׁם דּוֹאֵג לְכָל בְּרִיאָה!

שִׁירַת הַבְּרִיאָה לְבוֹרָא

"כָּל צִמָּח, כָּל פֶּרֶח וְכָל עֵלֶה – אוֹמֵר שִׁירָה
עֲצוּמָה לְבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ", לַחֹשׁ הָרֵב קוֹק."
כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ הוֹרְסִים צִמָּח סֶתֶם, אֲנַחֲנוּ
מִפְּסִיקִים אֶת שִׁירָתוֹ לַשֵּׁם."

הָאָרֶה בְּלִבּוֹ שֶׁל רַבִּי אֲרִיֶּה

מְלוֹתָיו שֶׁל הָרַב קוֹק חֲדָרוֹ
כִּחֵץ יֵשֶׁר לְלִבּוֹ שֶׁל רַבִּי אֲרִיֶּה.

בָּאוֹתוֹ רִגֵּעַ, הוּא הֵבִין עַד כִּמָּה
עֲמֵק הוּא הִקְנִישׁ בֵּין הַקְדוּשָׁה
בָּרוּךְ הוּא לְכָל פֶּרֶט בְּעוֹלָם
בְּעוֹלָם.

שׁוֹמְרִים עַל עוֹלָמוֹ שֶׁל הַנֶּשֶׁם

מֵאוֹתוֹ יוֹם, נִזְהָר רַבִּי אֲרִיֶּה
שְׁבָעֲתִים לְשֹׁמֵר עַל כָּל בְּרִיאָה
בְּעוֹלָם.

הוא לִמַּד שְׁכָבוֹד לְבְרִיאָה הוּא
דָּרָךְ נִפְלְאָה לְהִירָאוֹת אֶת אֶהֱבָתָנוּ
לְבוֹרָא עוֹלָם שִׁיְצַר אוֹתָהּ.

לְאַהֲבָא אֶת הַשֵּׁם דְּרַךְ הַבְּרִיָּאָה

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ רוֹאִים אֶת הַטֶּבַע וַיּוֹדְעִים שֶׁהוּא
נִשְׂרַדֵּד לַשֵּׁם, הֵלֵב שְׁלָנוּ מִתְמַלֵּא בְּהוֹדָיָה.
מִתְפִּיל בְּהוֹדָיָה.

עוֹלָמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל כֶּף מִשְׁלָם –
וְעֲלֵינוּ לְשַׁמֵּר עָלָיו בְּאַהֲבָה!

מחשבות ודיון בכיתה

1. איך אנחנו יכולים להראות כבוד
לבריאה של השם בחיי היומיום
שלנו?

2. ספרו על מקרה שבו הרגשנו
קרובים לשם מתוך התבוננות בטבע
היפה שיצר.